सायं समुद्रतीरम्

अतिसुन्दर विशाल सागरं
श्वेतमयी सुशोभित बालं।
काञ्चनमौक्तिरिव मृदु तीरम्
हा! सुन्दर समुद्रतीरम् ॥

सायंकाले सौम्यसुन्दरी
विताते सर्वत्र वायु शीतली।
आगच्छन्ति तु बहवस्तत
मोदन्ति वै सागरतीरे ॥

नीलाम्बर विशाल गेहम्
नृत्यान्ति तु जलनालकणम्।
मन्दं मन्दं आगच्छति रवि
मध्यस्थानम् सुशोभित हि ॥

अम्बरे पश्यन्ति पतङ्गाः
तीरे धावन्ति च पन्दुकाः ।
जले तैरन्ति मत्स्याः वै
सर्वत्र पश्य नरोत्सुकाः ॥

यः तिष्ठति तीरसमक्षम
आगच्छन्ति कुतूहल लहरम ।
मातुरिव स्पृशन्ति पादम
अतिलालितानुभवसारम ॥

धावन्ति कूदन्ति बालकाः
तैरन्ति तोयन्ति च नौकाः ।
क्रीडारतो भवन्ति सर्वान
सर्वमेव तव माया भवान ॥

पश्यन्त्यत्र मित्राः ते
अन्येरागतम पितरो सह ।
आगच्छति प्रेमि - प्रेमिणि च
सर्वेषां त्वमेवानुकूल हि ॥

आगच्छन्ति धीर धीवरा:
अनेकानि मत्स्येण सह।
विक्रिणिते वस्तूनि भिन्न
दर्शयन्ति व्यापार वेला ॥

दुःखपूरित पीडित मानवा:
यत्रागतम् तव पश्चात् ।
दूरागत: तस्य चिन्तायै
य: सूर्य दहति हिमायै ॥

व्यापृते सर्वत्र सूर्य रश्मी
रक्तवर्णो भवति रवी ।
आगतम् विश्रामवेल तस्य
तवान्तम् मन्दागत: स्ना ॥

शक्तिशाली तु सह्यरूपी
सोढुं शक्यते भानु तापम् ।
यदा बुभुक्षित: राक्षसोरिव
खादिष्ये भोजनम् तदा ॥

ततपश्चात घोररूप: तु
प्रदर्शति तव स्वरूप: वै।
किम भवान प्रदर्श बलम
तत: कृत महाताण्डवम ॥

परोपकारी तु उदाररूपी
नजानम भवति मायावी।
दूरयन्ति दुश्चिन्तये मनांसी
सर्वानामपि सन्तुष्य स्नेही ॥

हे समुद्रतीर! त्वमसि भावभेदक:
प्रथमम वै शान्तुम परं घोरम।
यथा भवति परिवर्तनो तव हि
तथापि त्वमस्ति सर्वप्रियम ॥

यत्रागतम तव समीपम
श्रूयन्ते वयं सागरगीतम।
अनुभूयन्ते विचित्र भ्रान्ति:
आनन्दमिव सागरतीरम ॥

प्रकृत्या: सुन्दरसृष्टि: वै
सागरतीरम् तु अमुल्यमेव।
योऽच्छन्ति मनशान्ति: मुदा
तथागतो सायंकाले सागरतीरम् ॥